

68.1034

ЪЩЕНЪ ПОПЪ

или,

КАКЪ СТАНУВА ЧЕЛОВѢКЪ

ИСТИНЕНЪ ХРИСТІАНИНЪ.

Въ едно тихо село живѣялъ нѣкога единъ добръ Попъ. Той въ единъ святъ недѣль, като излѣзнулъ изъ църквѣ подиръ службѣ-тъ, и като поразмыслилъ колко малкъ ползъ приимать тѣя прости селяне отъ службѣ-тъ на непознатъ языкъ, наумилъ си да се поразговори съ тѣхъ. Спрѣлъ ся прочее посрѣдъ онѣзи, които были останѣли да се разговарятъ въ дворъ-тъ на църквѣ-тъ, и като ся опрѣлъ на тоягъ-тъ си пачналъ да ги распытува така:

“Кажи ми, Иване, Христіанинъ ли си?”

“Наистинѣ, Господине,” отговорилъ Иванъ, като ся почудилъ много за таквозъ едно попытваніе.

“Е, какъ си станѣлъ Христіанинъ?”

“Защото—Защото отдавна Свѣтыня ви сте мя кръстили. За това съмъ Христіанинъ”

“Но мыслишь ли че Мартинъ, който прѣди малко врѣме откраднѣ 20,000 гроша отъ владыкъ-тъ, да е Христіанинъ?”

“Не, никакъ.”

“Но той е кръстенъ както и ты. Видишь ли че кръщеніе-то не праеи человекъ Христіанинъ?”

“Георгіе, ты Христіанинъ ли си?”